

IDEA CARLA ORFFA

Carl Orff (1895 – 1982) był niemieckim muzykiem, kompozytorem i pedagogiem, który za podstawę swej koncepcji obrał syntezę słowa, muzyki i ruchu. Istotą metody jest emocjonalne, ruchowe i muzyczne zaangażowanie dzieci, twórcze obcowanie z muzyką, realizujące się w różnych formach - ruchu, tańcu, śpiewie, mowie, pantomimie, grze na instrumentach.

Orff skonstruował całą serię instrumentów muzycznych dla dzieci, takich jak ksylofon, metalofon i inne, przystosowanych do muzyki i zabawy. Znakomitą okazją do tego, aby każde dziecko mogło w pełni wykazać swoją inwencję, ekspresję twórczą i pomysłowość są zabawy ruchowe z rekwizytami przy muzyce. Stosowanie niekonwencjonalnych przyborów takich jak: guziki, gazety, butelki plastikowe wypełnione wodą, woreczki z nasionami, kolorowe chustki, wstążki, kubki itp. wzbogaca zasób ćwiczeń i zabaw, urozmaica i ożywia zajęcia, zwiększa aktywność dzieci, samodzielność, poza tym pobudza wyobraźnię i ambicję.

Stosując metodę Carla Orffa można wykorzystywać różnorodną muzykę: rozrywkową, dyskotekową, rekreacyjną, poważną. Obcowanie z muzyką poważną staje się możliwe, przyjemne, a nawet przyjazne dla małego dziecka. Ważne jest tu raczej odczucie niż intelektualne zrozumienie, pokazanie serca muzyki i spowodowanie odczucia jej siły. Mówimy o aktywnym słuchaniu muzyki, pozwalającym dzieciom uczestniczyć w zawartym w muzyce przekazie emocjonalnym (koncepcję aktywnego słuchania muzyki rozwijała Batia Strauss). Aktywnym, znaczy to, że dzieci, słuchając muzyki, grają jednocześnie na instrumentach, odgrywają scenki pantomimiczne, śpiewają i tańczą. Tworzą tym samym spektakl, częściowo improwizowany, częściowo reżyserowany przez prowadzącą zajęcia nauczycielkę czuwającą nad tym, by wszystkie dzieci były zaangażowane w tworzenie widowiska.

System Orffa to nauka przez zabawę, satysfakcja, aktywne uczestnictwo we wspólnym działaniu, odkrywającym jedność mowy, muzyki i tańca. Jest to system komplementarny, bowiem uwzględnia również dbałość o zdrowie fizyczne i psychiczne, estetykę i kulturę ogólną, pozwala na rozładowanie nadmiaru energii, a także prowadzi do wyciszenia na gromadzonych emocji. W muzyce i ruchu tkwią olbrzymie możliwości wyzwolenia u dzieci swobody, odnajdywania i odzwierciedlenia własnej osobowości. Takie zajęcia i zabawy ułatwiają dzieciom koncentrację uwagi, rozwijają spostrzegawczość oraz koordynację ruchową. Praca według idei Carla Orffa jest doskonałą zabawą, dającą radość dzieciom i zadowolenie nauczycielkom.